



ביתו של הר"ר יעקב מיכלין נערכה מסיבה לכבוד פרופיסור א. ש. יהודה.

בתמונה אפשר להכיר למעלה את הר"ר י. בורלא, ברוך קרופניק, ד"ר מיכלין, פרופיסור יהודה, ד"ר רובין, המשורר יעקב כהן, נשיא ביה"ד המחוזי הר"ר נתן בר זכאי וד"ר אלכסנדר רוזנפלד. יושבים: אשר ברוינס, השופט ד"ר קסאן, ד"ר ת. בוגר, הגברת מיכלין, הגב' א. ש. בן-יהודה, פרופיסור נ. שלושיק, והגברת בר זכאי.

# דב איוון / לטוס, לטוס

ארזה היה, יושב עם החבריא ומס' תכל בים הכנרת. כל טייסי הטייט יצאו לטיול של כמה שעות לטבריה. החליטו שאחרי שעמדו למעלה משלוש שנה חדשים בשירות לצוף מותר להם לצאת ולבלות במקצת.

עם התחלת ההסוגה נתבקש אריזה לעבור לאחת הטייטות העבריות שהיו רות, להבדיל בין אלה למורכבות ברוי בן ממתנדי חוץ לארץ, כמפקד הטייט. הוא נאות והרי הוא עכשיו בגליל.

אננם בסיסם הוא רק ארעי, מצפים לעזיבה הסופית של הבריטים ממובלעת חיפה ואי רידו לאחת משדות התעופה המשוכללים.

אנשיו באו ברובם ממחלקת הטייט של הפלמ"ח, שנים באו מחברת "אוי" רון" ושנים למדו טיסה בחיל האוויר המלכותי.

מכאן שקבעו לעצמם סמל מיוחד במינו, שבולי הפלמ"ח, אבל החליפו את החרב בכנפים.

היו צעירים, פראים, קשים לרסון אולם מושמעים כדבעי בשעת הצורך. רצונם היחידי התרכו בדבר המיוחד הזה — טיסה.

כל אחד היה מתחרה ברעהו במספר השעות הנוקפות על חשבונו. כל אחד היה רושם את מספר הרגעים ששהה באוויר בספר המיוחד לדבר — ב"לוג" בוק". היו ביניהם אלה שכבר עברו את גבו למאתיים השעות, ולמרות שהיו מרוחקים במידה רבה מהשעה השלוש מאות, הבטיח כל אחד מהם לערוך

עזריאל התקומם, ניגש לעיר, ביקר אצל רופא פרטי, אלא שאף הוא קבע אותו הדבר ומכיוון שלערוך צבעים דומה ואין לקצין מבצעים של הטייט; עבודה קשה ורבת אחריות שמלאה בהצטיינות רבה.

אולם כל שעה שמטוס מהמטוסים

**הוצאת ספרים נ. טברסקי, חברה בע"מ**

**ספרים חדשים**

**אדם מיצקיביץ: גרוזינה ועוד תרגומים**  
עברית: שלמה סקולסקי. מופיע במלאת 150 להולדת המחבר, גדול משוררי פולין. בניקוד מלא. נייר משובח.  
המחיר 600 פרוטה

**מהדורה חמישית**  
**אורי אבנרי: בשדות פלשת 1948**  
יומן קרבי, בלחית הקדמה מאת סגן-אלוף שמעון אבירן  
המחיר 900 פרוטה

**מהדורה שנייה**  
**כל משלי קרילוב**  
תרגם חנניה רייכמן, ציר נחום גולומב. למעלה מ-200 משלים, 110 ציורים. פורמט אלבומי, נייר משובח, כריכת-בד הדווה.  
המחיר 2.500 ל"י

**ההפצה הראשית: סוכנות י. ברונמן, רח' צ'לנוב 2, תל-אביב**



קלרי סרבש, הפורטת על הנבל ויוסף ויסנברג, צ'ליסט, שניהם חברי התזמורת הסימפונית, ערכו השבוע קונצרט במוזיאון. שני אמנים מצוינים ונדירים אלה הקסימו את קהל המבינים, בנגנתם.

והנה הגיע מברק המטה: כחר בארבעה טייסים מעולים לקורס למטוסים דו מנועיים. מהתבטלות של אונס, מחיכוכי סרק עם נרגנים, סחף מברק זה את אריזה, קרא לכל הטייסיים: הנה ענין שכזה, ענין שבענינים.

כי בחור משלנו, נער מצערי הפל"מ"ח, שבמחלתו, ברמיה, במעשי לה"טים למד את שלו על אוסטר מיושן באפיקים או ברמלה, מה כל תלמו? מילא, עוד חצי שנה, שמונה חדשים בדלית ברירה על אוסטר, על פיפרי, אבל לכשירחב — דקוטה הדו-מנועי ומכאן לכאן תמצא עצמך טייס ראשון בקור תעופה אורחי, טייס ראשון בס' קיימסטר או קונסטליישון.

מנין הבחורים היה מיושב ממולו, על הכסאות, על גבותיהם, על הרצפה, על הספה שבקצה החדר.

פתח וקרא את תוכן המברק. שלושה, ילידי הארץ, שלמדו רפואה בארצות הברית וטייס בקליפורניה לשם שעשועים ועם פרוץ המלחמה חזרו ארצה ונצטרפו לטייט פרשו הצדה, אין ענינם בזה, לכשתסתיים המלחמה ר"צ צים הם לשוב ולטייס את לימודיהם. נשאר שבעה.

שבעה שהיו "משוגעים לטייס". משחר נעוריהם, ממועדון הדאיה, מקלוב חובבי התעופה, ממחלקת הטייט של הפלמ"ח, מה"הפרימוסים" הראשונים מעל לגוש עציון.

הדגינגי מכפר גלעדי, מראשוני יל-די המשק, עם דם סמוק של שומרים בעורקיו שכל שאיפתו היו מרוכזות, מלבד בנערותו ובלילו שבבית, במס' פר המנועים למטוס בו יטוס.

חיים מוכרין יעקב, שתקן, בלי הר"ב מליים, אך: לטוס, לטוס. אברהם שנהרג לאחר מכן בכדורי מכונת ירייה שבמטוס קרב מצרי מעל לנגב.

יוסף מנתניה, שאביו בעל הפרדסים, לא חסך מבנו איומן טייס מעולה על חשבונו בבית ספר פרטי באנגליה, ויר סף למרות שנדמה לאנגלי לכל דבר החל בשפת-שפמון וכלה בטייפ מעלה העשן שבפיו, הרי בחור משלנו הוא (המשך בעמוד 15)

המעטים של הטייט היה ממריא לאיר מון או סיור או טיסה הנהלתית, כלומר טיסה למטה או לבסיס אחר לשם מסי' רת דבר מה או קבלתו, היה מסתכל מרוגש ועצוב במחזה כיצד מניעים את המטוס, כיצד הוא מתחלק לאורך המס' לול, מתרומם, חג מעל לשדה ונעלם בתכלת השמים.

החברים העידו שבלילה היה צועק מתוך שנתו: "מנותק", "בלום", "תן כמה סיבובים", ואחר היה עושה בידי תנועות כמחזיק במקל.

הבוקר, לפני שיצאו לטיול, קיבל אריזה מברק מהמטה, בו דרשו את עז' ריאל לסגנות קצין המבצעים הראשי. עכשיו שוחח עם עזריאל. עזריאל לא ניתן להשפעה, נשאר בדכאונו וש' אל:

"מה טעם, שאני אלך ואשלח אני שים אחרים שיטוסו. שאשב מאחורי שולחן כתיבה!" תפס לו לאריזה בדש חולצתו. "בן-אדם, הבן, אני מחויב לטוס. אני אומר לך אני אגנוב פיטר ואטוס. אני רוצה לטוס".

התפרץ. נרגע. ידע שאין לו אפשרות אחרת. שוב אין הוא טייס. אי פעם היה טייס. טייס שחלם על מטוסים דו מנועיים, על מטוסים רב מנועיים. כן. יסע למטה ויהיה קצין מבצעים.

מה אפשר לו לעשות?

היה יום פשאר ימים. חם, מרדים, משעמם. זה יותר מחודשיים שאין לו לאריזה התעסקות מיוחדת מלבד סיור העבודה היומי ואי פעם טיסה מכאן ולכאן.

ההפוגה שהיתה מלווה הפרות רצי' גיות בחזית ירושלים, ממול למשולש ובגליל הטיילה את כל עוקץ אי המעש שבה בטייטתו של אריזה.

צחתי הקרקע היו עומדים ומקנים את המטוסים, חוזרים ומשפצים אותם שעה שהטייסיים היו מסתובבים חסרי ענין בין צריפי המגורים לבנין מפקדת הטייטת. לעיתים היו יוצאים לטייסות איומן, טיסות סיור שבסתם, הובלת אספקה, הסטת קצין מודיעין, ג'ובים של הסוגה שברגילים.